

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 290/2019
26.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгутина Видосављевића, због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгутина Видосављевића, адвоката Тање Мерџановске, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Куо бр.52/18 од 14.12.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж-уо 4/19 од 10.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2019. године, једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгутина Видосављевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Куо бр.52/18 од 14.12.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж-уо 4/19 од 10.01.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Куо бр.52/18 од 14.12.2018. године одбијена је молба за условни отпуст окривљеног Драгутина Видосављевића осуђеног пресудом Вишег суда у Лесковцу К бр.44/12 од 14.12.2012. године, односно пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.609/13 од 08.05.2013. године због кривичног дела убиства из члана 113. КЗ, на казну затвора у трајању од 10 година као неоснована.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж-уо 4/19 од 10.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Драгутина Видосављевића изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Куо бр.52/18 од 14.12.2018. године.

Против напред наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Драгутина Видосављевића, адвокат Тања Мерџановски, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је образложена повредом чланова 232. став 1. до 3, 235. став 10. и повредом члана 240. став 1. ЗКП, као и због повреда чланова 15. став 3, 16. став 1, 2. и 4, 68. став 1. тачка 10), 83. став 1. и 2, 566. став 2, 567. став

1. и члан 46. став 1. КЗ, повреде Устава и Препоруке Комитета министара савета Европе, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и осуђеног пусти на обавезан условни отпуст.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списа предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен и нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног, дакле и његовог браниоца сходно одредби члана 71. тачка 5) ЗКП, на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП).

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Драгутина Видосављевића навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се та повреда састоји, већ суштински у образложењу захтева указује на повреду члана 235. став 10. и члана 240. став 1. ЗКП, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Бранилац окривљеног Драгутина Видосављевића, као разлог за подношење захтева наводи повреду члана 232. став 1. до 3. ЗКП који се односи на бележење радњи у кривичном поступку као и повреду члана 235. став 10. и члана 240. став 1. ЗКП, који се односе на утврђивање веродостојности записника на коме је, у конкретном случају констатовано предузимање радњи и извођење доказа у

поступку по молби за пуштање на условни отпуст окривљеног Драгутина Видосављевића. По налажењу Врховног касационог суда повреда наведених одредаба Законика о кривичном поступку, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а како је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која иначе представља дозвољен разлог за подношење захтева у смислу члана 485. став 4. ЗКП, само формално означена и, не произилази из образложења захтева, поднети захтев је у овом делу, оцењен као недозвољен.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгутина Видосављевића којима се указује на повреду Устава и Препоруке Комитета министара савета Европе, у побијаним одлукама јер уз захтев није достављена судска одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, па у том делу у смислу члана 484. ЗКП, захтев нема прописан садржај.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгутина Видосављевића којима се указује на повреде чланова 15. став 3, 16. став 1, 2. и 4, 68. став 1. тачка 10), 83. став 1. и 2, 566. став 2, 567. став 1. и члан 46. став 1. КЗ, у побијаним одлукама, обзиром да исте не представљају законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, а у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић